

Evidencijski broj / Article ID: 11516628
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section: Kultura

Piše **Mate ĆURIĆ**

58. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI: ITALIJA - ZEMLJA PRIJATELJ: "IMAMO PAPU! / HABEMUS PAPAM" NANNIJA MORETTIJA

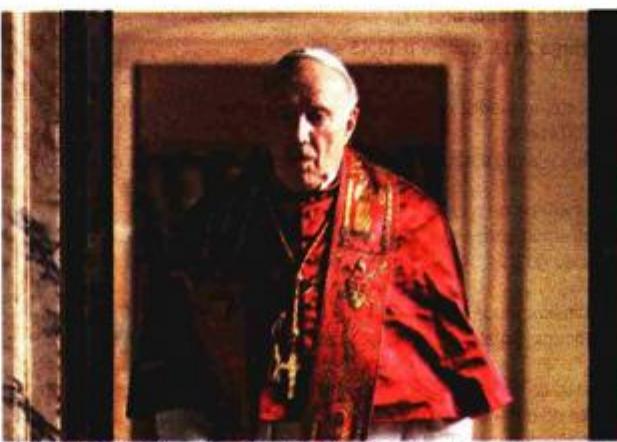
Kajanje, nadanje, vjerovanje, želja i poruka, rješenje a ne puko kritiziranje i ironiziranje... odlike su najnovijeg filma rimskog "Woodyja Allena" Nanniјa Morettiјa "Imamo papu/Habemus Papam" koji je s velikim zanimanjem prije koji mjesec prikazan i u Cannesu, a sada i u pretprogramu 58. Pule u kinu Valli. Moretti je totalna filmska ličnost u onoj najafirmativnije amaterskoj uzvišenosti na profesionalan način; kinoamater, glumac, scenarist i redatelj, producent i nad svim tim intelektualna savjest društva. Kad sve ovo uzmete u obzir ne trebate se onda čuditi kako je Moretti mogao svoju filmsku ekipu uvesti u Vatikan i dimuti u svetnje i mitove, a takav je za mnoge svakako sam čin izbora pape.

S te zadane visine i moralne vertikale Moretti kreće u promjenu savjesti čovječanstva i ozbiljno je pritom zalijulao neka duboko ucementirana stajališta da svi mogu sve, da je baš svatko pozvan biti vođa, predsjednik, autoritet, pa i sam papa, bez obzira što sve to sa sobom nosi. Naime, svako vjerovanje u sebi

sadrži i kajanje. Grijesiti se može mišiju, riječju, djelom i propustom, a ukoliko izostane ono: moj grieh, moj preveliki grieh umislićemo si da smo i sami Bogovi i da bi u njihovu bezgrešnost svi morali vjerovati.

Eto, tu je Moretti stavio na vagu izazov biti ili ne biti papa, ostati mali čovjek u svojoj vjeri, ili postati papa-voda-lider u svojoj figurativnoj moći? Nakon smrti voljenog pape, što po mnogim dokumentarnim detaljima jasno govori da je riječ o blaženom Vojtili, kardinali biraju nasljednika i koliko god to okruženje svetosti izaziva pokornost, redatelj običnim propustima ili karakterima daje ljudskost koja izaziva i lagani smijeh. Kada se već u svojoj prepoznatljivoj glumačkoj ulozi psihoterapeuta Michèle Apicellea pojavi sam redatelj koji postavlja dileme i lamentira o etičkim, društvenim i moralni načelima, onda je ta slika s onu stranu i unutar Petrove katedra-

No, Moretti se pita je li, i tko



Michel Piccoli (kardinal Mellville) u fascinantnoj ulozi pape

je uopće danas na jedno takvo doživimo kao (ne)moguću misiju i poslanje, mea culpa bi se trebala prenijeti i na ostali grešni svijet. Iako je Moretti glasnogovornik ljevih ideja, očito s pravom aludira na socijalni nauk i ulogu Crkve od koje sve počinje i u kojoj se moraju pojaviti prvi uzori - putokazi.

No,

Moretti se pita je li, i tko

No, bojim se da redatelj između redaka upozorava da je danas previše onih koji bi brže-bolje potrcali na Trg i ponudili se da su istog trena spremni postati papa.

Onog trena kada izabranik (poslanik, senator, kongresnik, predsjednik, direktor...) izgubi vezu sa stvarnošću, ili zaboravi tko je i otkuda

je došao (daj nekomu vlast pa ćeš znati kakav je) kasno je za novi bijeli dim. Valja o tome vagati i razmišljati prije, ali i reći ne onoga trena kada se kolo sreće okreće prema tebi i ne čekati priliku pa onda podizati oko sebe zidove nedodirljivosti kako drugi ne bi opazili naše mane i nesposobnosti. Možda je Moretti mislio na Berlusconija, meni padaju napamet bar desetoro sličnih koji mogu sve.

Ako čemo slijediti autorovu nit o novom papi, koji je izabran a nije rekao ne, ja to ne mogu, ja moram biti voden a ne vodići, Benedikt XVI. se ipak na neki način uklapa u Morettiјevu viziju o boljem i moralnijem svijetu s više odgovornosti. Za početak se prisjetite nekih njegovih misli i poruka iz Zagreba o odgovornosti i savjeti prema drugima. A kad će papa reći NE? U Vatikan se ulazi iz naroda a ne sleti s neba.

Moj grieh, moj preveliki grieh...